

# Сингидунум

Београд, град веома бурне историје, један је од најстаријих градова Европе. Он постоји већ 7000 година. Област на ушћу две велике реке, Саве и Дунава настањена је још од раног палеолита. Остаци костију и лобања неандерталаца, нађени у каменој јами у Лештану, у Чукаричкој пећини и у близини Бајлонијеве пијаце датирају из раног каменог доба.

Касније, у бронзаном добу, келтско племе, Скордисци, населили су регију данашњег Београда и подигли насеобину коју су назвали Синдидун (или Округла тврђава). Но, будући да је Балкан једно од најбурнијих области Европе, келтска племена која су настањивала Синдидун су се стално



смењивала. Коначно, ову област су покорили Римљани. Они су променили име Синдидун у латинску верзију Сингидунум. И данас на старој тврђави постоји локација звана Римски бунар која сведочи о Римском присуству у граду. Сингидунум је због своје позиције веома важна стратешка тачка. Он је био део Римске границе,

такозваног лимеса. После поделе Римског царства, Сингидунум је припао Византији.

Током велике сеобе народа која је уследила након пада Западног Римског царства, Сингидунум је рушен, паљен па поново насељаван неколико пута. То је било посебно учестало током најезде Хуна под вођством Атиле, бича Божијег. После тога, град прелази опет у Византијске руке. Коначно, негде током седмог века, град су населила надолазећа Словенска племена. Они су га и назвали Београд, и под тим именом је познат и данас. Отад су Словени већински народ у граду. Током целог раног средњег века, Београд је био у рукама Византије.

Настанак независне српске државе, почетком тринаестог века, променила је ситуацију на Балкану. Српски племићи, у почетку вазали Византијског цара, постали су независни краљеви. Први од њих био је Стеван Првовенчани.



Његов унук, краљ Драгутин, као зет Мађарског краља, 1284. је добио Београд на управљање, као део мираза. Кратко су Београд држали Срби, све док 1319. није спаљен у рату са Мађарском. Тако је и остао, док са истока није запретила нова опасност, Турци Османлије. И тако, Београд је наново утврђен током владавине деспота Стефана Лазаревића, да буде погранична тврђава Угарског краљевства. Први пут он постаје главни град српске државе. Највиша кула на старој тврђави и данас стоји и зове се по Стефану - Деспотова кула. После деспотове смрти, град опет прелази у руке Мађара и ту остаје све до 1521. кад га је коначно освојио турски султан, Сулејман Велики. Мађарска је пала пет година касније. Следећих 150 година, Београд је живео миран и напредан живот трговачке касабе на раскршћу Балкана. Из тог периода датира велелепна Стамбол - капија која и дан данас стоји на источном делу унутрашње тврђаве

Почетком 18. века, Аустријанци истерују Турке из града на неких 20 година. Током тог периода, град добија нови, западњачки изглед. Такође, на супротној



страни реке Саве, Аустријанци су поново населили град Земун као пограничну трговачку постају. Турци поново освајају град 1739. Они настављају изградњу огромне тврђаве, Калемегдана, коју су започели Аустријанци. И тако, опет Београд постаје погранична тврђава, овог пута турска. Но, 1804. почиње Први српски устанак. 1806. устаници освајају Београд. Београд опет за кратко време постаје српска престоница. 1808. оснива се први факултет. Но после краха устанка, Турци наново преузимају Београд. Али, 1815. подиже се и Други српски устанак. Престоница се сели у Крагујевац. Али, српски живаљ почиње масовно да се насељава у граду и Турци се повлаче у тврђаву и остављају варош у српским рукама. 1867. Турци коначно напуштају град и он постаје опет српска престоница, што остаје до данас.